

Mục lục

	Trang
1. Vịt con biết giúp mẹ	5
2. Chuyến tham quan của cú nhỏ và ông nội	11
3. Dê con và chòm râu	17



Vịt con biết giúp mẹ



Sáng nào cũng vậy, anh em vịt con đều đi ủng, mặc tạp dề và đội mũ rơm, ra ao lấy nước tưới cây.

Vịt anh đi trước, vịt em theo sau, dáng vẻ lạch bạch, vui tươi, chiếc bình tưới tung tẩy trên tay.

- Các loại rau và cà chua đều đang khát nước kìa! – Vịt anh nói to.
- Củ cải cũng vậy. – Vịt em nói thêm vào.

Một buổi sáng, trong vườn rau, vịt anh hét lớn:

– Cẩn thận, em trai! Em sẽ giẫm hết vào các mầm cây đang nhú với đôi ủng to bụng của em đó!

Vịt em cãi lại:

– Em đã giẫm vào cây đâu!

Vịt em có vẻ không vui chút nào. Cậu ném bình tưới về phía vịt anh. Chiếc bình rơi xuống đất, đập vào đá, nứt đôi. Nước bắn tung toé khắp nơi.

Một giọt, hai giọt, ba giọt... Nước trong bình chảy hết ra ngoài.

Vịt em đã gây ra một lỗi lớn. Cậu xấu hổ quá, chạy về nhà, đứng bên lén nhìn vịt anh từ phía xa.

Vịt anh bí mật sửa bình tưới bằng băng dính giúp vịt em.

Hôm sau, hai anh em vịt lại ra vườn tưới rau. Vịt anh đi trước, vịt em theo sau, dáng vẻ lạch bạch, vui tươi, chiếc bình tưới tung tẩy trên tay.

Nhưng nước từ chiếc bình của vịt em không ngừng chảy ra. Đi tới vườn rau thì trong bình của vịt em không còn giọt nước nào nữa.

Trở về nhà, vịt em buồn bã kể lại câu chuyện cho mẹ nghe. Mẹ vuốt ve, an ủi vịt em nhưng vịt em vẫn rất buồn.

Sáng hôm sau, vịt mẹ một mình lặng lẽ gieo hạt trên đoạn đường dẫn ra vườn rau mà không nói cho anh em vịt biết.



Hôm sau và các ngày sau đó, vịt em vẫn cần mẫn xách bình tưới ra vườn rau. Nhưng chiếc bình tưới đã bị nứt nên nước không ngừng chảy ướt hết cả đoạn đường ra vườn rau. Vịt em thực sự chán nản.

Cậu chạy tới, sà vào lòng mẹ, ầm ức:

– Con là một người làm vườn kém cỏi, mẹ ạ! Con đã không thể mang nước tới tưới cho cây mà còn làm lãng phí nước nữa.

– Ôi, con nhầm rồi! – Vịt mẹ nói – Con không nhận thấy rằng đoạn đường ra vườn có nhiều thay đổi so với trước hay sao?





Vịt em nhìn theo hướng mẹ chỉ và vô cùng ngạc nhiên khi thấy đoạn đường ra vườn có rất nhiều cây hoa đang mọc lên. Mẹ giải thích với vịt em:

– Một tháng trước, mẹ đã gieo hạt hoa xuống đoạn đường này. Và con, với chiếc bình nứt đó, sáng nào con cũng tưới nước cho chúng mà không hề biết. Nhờ có con mà những hạt hoa đã nảy mầm và lớn nhanh đó.

Vịt mẹ ôm vịt em dưới đôi cánh ấm áp, thì thầm:

– Khi còn nhỏ, ai cũng dễ phạm sai lầm, điều đó là hết sức bình thường. Nhưng quan trọng là các con đã biết làm những việc có ích và giúp mẹ. Mẹ rất vui, con trai ạ!